

om in dit *Tijdschrift* te willen mededeelen, wat het deed en wat het nog denkt te doen in het belang van zoovele harer leden?

Vreeland,
24 Nov. 1916.

E. H. L. ENGELHARDT,
Tijd. Off. v. Gez. 2de kl.

DE GRANULINE-ADVERTENTIE.

Naar aanleiding van de opmerking in het *Tijdschrift* van 25 November over de granuline-advertentie in *Ons Leger*, wil ik even mededeelen, dat de redactie van genoemd maandblad na een opmerking mijnerzijds *terstond* heeft geweigerd de bewuste advertentie verder te plaatsen. De redactie schreef mij, dat zij mijn gevoelen deelde, dat een dergelijke aankondiging niet in haar orgaan tehuis behoorde.

Eefde (gem. Zutphen), 27 November 1916.

Dr. J. VAN DER HOEVEN.

DE TEGENWOORDIGE ROODVONKBESTRIJDING.

Ernstig bezwaar heb ik tegen de wijze, waarop collega HEIJERMANS mij in zijn jongste artikel ten tooneele voert. Hij stelt het voor, alsof ik zou aangeraden hebben om de lichte roodvonkepidemie te bestrijden door niet alleen de zieken, maar ook alle contacten in barakken af te zonderen. Wie de moeite wil nemen, om mijn schrijven nog eens op te slaan, zal het onjuiste van die bewering aanstonds inzien. En ik vertrouw ook, dat HEIJERMANS, als hij wat minder oppervlakkig leest, de eerste zal zijn om zijn onrecht in deze te erkennen.

Wat nu de zaak zelve aangaat, meen ik, dat de raad van HEIJERMANS, om het publiek tot rust te brengen, inderdaad niet kwaad is. Doch zijn raad om de afzondering in inrichtingen te beperken en de „briefjes” op te ruimen, lijkt mij nog steeds bedenkelijk. Het moge een te verdedigen standpunt zijn van den behandelenden geneesheer, die allereerst het belang van zijn patiënt op het oog heeft; maar wie ook het publiek belang heeft te behartigen en daarom zoo spoedig mogelijk ook aan deze epidemie een eind wil maken, mag dit standpunt naar mijn meening niet deelen.

Bovendien, beweegt men zich in die lijn, dan kweekt men geringschatting van het besmettingsgevaar, en nadert weer tot de ouderwetsche opvatting van den conservatieven of fatalistischen boer, die maling heeft aan briefjes en besmetting, en die heel genoegelijk zijn kopje koffie gaat drinken bij den buurman, waar de dokter een besmettelijke ziekte heeft vastgesteld.

Utrecht, 27 November 1916.

D. J. HAMBURGER.

HET REFERENDUM.

Naast de opvatting omtrent wetstoepassing, en de voorspelling omtrent instemming eener afdeeling, door collega VAN EYK in het vorig nummer (25 November) ten beste gegeven, zij medegedeeld, dat de afdeeling Rotterdam der Ned. Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst 22 November in een goed bezochte vergadering (ongeveer 80 leden aanwezig) op voorstel van het, uit 9 internisten bestaande afdeelingsbestuur besloot, aan het Hoofdbestuur te berichten, dat het referendum onwettig gehouden werd.

Van een somber beroep op art. 318 (doodvonnis over het Hoofdbestuur! brrr), door onzen collega uit het rustige Huizen onverschrokken te berde gebracht, gewaagde niemand; er viel geen woord debat, misschien wel omdat onmogelijk het tijdperk, verstreken tusschen de 67ste algemeene vergadering en de circulaire gedateerd 20 October 1916, welke het stembillet vergezelt, tot den in art. 49 huishoudelijk reglement voorgeschreven termijn van 2 maanden goed te praten is.